

Na lesní samotě.

Román.

Bylo patrné, že vyhledává mezi nimi dopis zvláštní, když ho našel — z adresy poznal rukopis své sestry. Chvatně jej rozepřetil, a ač bylo v něm jen několik rádků, přece bylo patrné, že ho úplně uspokojily, neboť tvář jeho znenáhlá se vyjasnila.

Radová psala, že Kristina téměř zázračně vpravuje se v nové poměru a velmi snadno a rychle se učí.

Odbíjí se tomu děvčeti, dokládala radová v dopise, jde jí všechno tak snadno, jako hříčkou; a přece chápá se každého předmětu s významu horlivostí. V krátkém čase stala se ze zela jinou, že bys ji ani nepoznal. Počítala si v kruzích děvčí zjednala jsem ji přistupu, svýma krásnýma očima a duševním tvářem buditi velikou senaci, všechnu tuší, že jest v ní více ukryto, než co se zevně jeví. Vychovávání její a vzdělávání se mě stalo velice milým úkolem, za nějž jsem tobě vděčná. Z úst jejich nevyjdě ani slovo stezku po domově, ač tuším, že se jí stýká, ale pevná vůle její nedá to na jedno. Stala se nám všem milou přítelkyní.

Zamyšleně držel dopis v ruce a smířil hleděl před sebe. Viděl Kristinu před sebou, postava její vyměnila se před ním jako proměňna. Stala se jinou, jen její veliké oči se nezměnily.

Konečně vzhoupil se a zastrčil dopis do náprsní kapsy. Pohlédl na hodinky a shledal že jest čas k obědu. Zazvonil.

Ohlásil jsi její excellenci, že již jsem se vrátil? tázal se vcházejícího sluhy.

Jeji excellency viděla vaši milost, přicházeli, odveče Jíří.

Vyřídil tedy paní tetě, že ji očekávám v jídelně.

Jíří odesel baron se odebral do jídelny, několik minut na to přišla Renata z Valvie, černě odená a vzpřímeně jako vždy. Bassendorf přikročil jí vstří, podal jí ruku, opětne jich shledání mělo ráz důvěrný.

Vrátil jsem se později, než bylo v úmyslu mému, pravil provázeje starou dámou ku stolu. Střeštěný plukovník zatopil mi nohty. Věru paní teto kdybych byl tušil, že mohou být lidé tak tvrdosíjní, kteří vzpirají se každě rozumné náměti houzevnatě, byl bych se rozmýšlal slobotiv Adelině, že jího otce usmíří.

Excellence pokynula přívětivě hlavou, znala ona dobře potřeby něho plukovníka.

Podařilo se vám ho smířit? tázala se.

Ano, odtušil baron, a při vzpomínce vydral se mu bezděčné povzdech z prsou. Bylaf to vskutku práce Herkulova. Znáte dobré plukovníka ale přes to nedovedete si představit, jakým byl. Pomyšlete si člověka který již od přírody je nejsvětlavějším tvorem a který si umínil pevně, že svehlavým zůstane. Sám se tomu nyní diví makede jsem vzl tak trpělivost a odvahy, podruhé bych se neodholil za žádnou cenu převzít úkol takový. Než jsem k němu přišel Adelina mu psala, že se stala choti Bornovou a dojemnými slovy prosila ho za odpustění. Přijal mne s výrazem ve tváři, z něhož soudil jsem nepochybň, že nevyhodil mne hned, stane se to později. Běhal po pokoji jako šílený, občas chrlikl ústa jeho klethy na deur. Pokusy moje upokojiti ho, byly právě tak marny, jakoby někdo chtěl rukou stavěti vichřici. Snažil jsem se přesvědčit ho, že Adelina jest šťastná, a že jako otec nemohl by si přati více — všechno marno, počinal si vždy prudčeji že jsem se počal již obávat, nikoliv o sebe ale o něho samu.

Excellence usmívala se jen, znala plukovníka střeštěněho velmi dobré. Kterak podařilo se vám smířit ho? tázala se.

Stálo to práce, než jsem toho dosáhl, pokračoval baron. Když jsem mu pověděl že hlavní vinu je dině na mne padá, poněvadž jsem Adelině a Bornovi radil, aby přišli, osopil se na mne tak, jako na nešťastného rekruta, který se dopustil velezrády. Na štěstí jak je vám známo Bassendorfové neznačí strach. Zůstal jsem úmluvně klidný. Žádal zadostiučinění, slíbil jsem mu je.

Bil jste se s ním? zvolala Renata z Valvie.

Nikoliv, odtušil baron usmívaje se. Byl bych to učinil, ale na štěstí poslal ke mne s vyzváním setníka, jenž byl velmi rozumný a pomilován hodný muž. Znali velice dobře plukovníka, a pokládal za svou povinnost, aby soubor zamířil. Měl ovšem velikou obtíž, neboť byl aspoň dvacetkrát brzo u mne a brzo zase u plukovníka. Já jsem po souboru netoužil a byl jsem ochoten ku smírněnu výrovnání, neboť nebyl jsem ani v nejmenším na eti uražen. Konečně podařilo se setníkovi přiměti plukovníka aby mne klidně vyslechl, a dal si vyložit důvody, kterými dal jsem se svěsti, i slíbil jsem mu pokud po mém výkladu bude ježadati. Setkali jsme se v bytu setníkově. Plukovník slíbil že bude klidným, přes to pobíhal po pokoji, žádil, často mne přerušoval a škubal sebou, že jsem nemohl odolat smíchu. Rozčílen pohlédl na mne a výhravně ke mně přiskočil, když však nedávaje se tím zastrašit, podával jsem mu ruku a řekl přímo, že se na všeč nic nezaujímá, kdyby mne i zastrčil, tu zvítězilo přece jen jeho dobré srdce přijal podávanou ruku a pravil, že mi odpustí, ale hned dobro, že každého otce který má dcera, bude předemnou varovat. Já byl jsem s tím úplně srozuměn. Abychom smíření oslavili, odebrali jsme se do vinárny a když se vinem krev rozehřívala, uzavřeli jsme opět přátelství.

Adelině odpustil? tázala se její excellency.

Ano, odvece Bassendorf ovšem než to učinil musel jsem vynaložit všechnu svoji výmluvnost. Setník podporoval mne sežen byl. Dobrě zvolal plukovník konečně, oddoučím jí, poněvadž vlastně nejméně se provinil, ale o tom malíř řekněte jak ho uvidíte jestli mu jest život mily aby se mne vymnul na padesát mil. — Slíbil jsem že to malířovi věrně vyřídil — Slyšte pravil pak, kdybych já měl ještě jednu deeru, poslal bych ji do kláštera, aby jí ani na mysl nezatanulo zamílovati se do malíře. Jaktéž nemohl jsem vystáti lidi, kteří nazývají se umělci, nebo ani jeden z nich nemá nejménšího poněti o pravidlech. Nosí tak dlouhou vlasu že každý pravý voják se děsí. Nechají si vously růst jak křivo, a při tom dělájí dluhy, jakoby k tomu byli oprávněni. Tak mluvil ale jsem přesvědčen že se s Bornem usmíří a zalibí se ho, až ho pozná.

Není soudno odvrátit mysli jeho od předsudků, podotkla stará dama. Podáří smířiti se něti její, pravil baron. Když ho víno rozechřalo a jazyk mu rozvážalo, pravil, že byl jí Adelině sradněji odpustil, jen kdyby měl aspoň její podobiznu, jíž by zavěsil ve svém pokoji, aby mohl si říci tak vypadala než s tím malířem upřehla. Slova ta prozradila jak srdeč jeho k ní přímlu. Budu Bornovou psáti aby Adelinu vymaloval, a sebral sily své zhotoviti podobiznu zdařilou a pak aby jí poslal plukovníkovi. Starého otce dojme tak zajisté, až dostane zdařilou podobiznu své deery. Doložím ještě, aby mimo podobiznu zhotovil věrnou kopii a zaslal ji vám — nepochybuj že i paní teta zaplaší všechnu hněv proti malíři.

Excellence se usmívala. Smířil mu to psáti? tázal se baron.

Dále už nemohu.

—Seattle Post-Intelligencer.

Ano, potěšilo by mne kdybych dostala podobiznu své neteře, oduve stará dáma.

Viděně podal jí baron ruku.

Zastavil jste se na spáteční cestě v sídelním městě?? tázala se Renata.

Baron zavrtěl záhorně hlavou.

Nikoliv, pravil pak. Byl jsem uaven a toužil po domově. Plukovník pokud jsem byl u něho, zato-

pil mne vskutku. Víte také, že v sídelním městě mám anoho přátele, nebylo ani možno abyh je všechny navštívil, a nesměl bych nikoho opomenouti. Jest to tak lehké! Kdo tak dlouhá léta žil v samotě, cíti se ve společnosti jako ezi. Tot jest pochopitelno.

Excellence to sice pochopila ale znala svého synovce příliš dobře že nemohlo jí ujít, kterak vylehl na mne a výhravně ke mně přiskočil, když však nedávaje se tím zastrašit, podával jsem mu ruku a řekl přímo, že se na všeč nic nezaujímá, kdyby mne i zastrčil, tu zvítězilo přece jen jeho dobré srdce přijal podávanou ruku a pravil, že mi odpustí, ale hned dobro,

že každého otce který má dcera, bude předemnou varovat. Já byl jsem s tím úplně srozuměn. Abychom smíření oslavili, odebrali jsme se do vinárny a když se vinem krev rozehřívala, uzavřeli jsme opět přátelství.

Adelině odpustil? tázala se její excellency.

Ano, odvece Bassendorf ovšem než to učinil musel jsem vynaložit všechnu svoji výmluvnost. Setník podporoval mne sežen byl. Dobrě zvolal plukovník konečně, oddoučím jí, poněvadž vlastně nejméně se provinil, ale o tom malíř řekněte jak ho uvidíte jestli mu jest život mily aby se mne vymnul na padesát mil. — Slíbil jsem že to malířovi věrně vyřídil — Slyšte pravil pak, kdybych já měl ještě jednu deeru, poslal bych ji do kláštera, aby jí ani na mysl nezatanulo zamílovati se do malíře. Jaktéž nemohl jsem vystáti lidi, kteří nazývají se umělci, nebo ani jeden z nich nemá nejménšího poněti o pravidlech. Nosí tak dlouhou vlasu že každý pravý voják se děsí. Nechají si vously růst jak křivo, a při tom dělájí dluhy, jakoby k tomu byli oprávněni. Tak mluvil ale jsem přesvědčen že se s Bornem usmíří a zalibí se ho, až ho pozná.

Není soudno odvrátit mysli jeho od předsudků, podotkla stará dama. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jestli Kristina ve vaší krajině píti to ihned, abyh byla dosud marno. Posud jest mi hádankou co jí od nás vypudilo, myslím však že si po domu zasteskla. Vrátila-li se ku své babičce, pak prosím tebe, abys dříve nepesuoval, dokud mne nevyslyšíš, ve příštích dnech ti budu obšírněji psáti, dnes nemí to možno, nebo snadno si nůžek představiti, jaké rozčílení mi spůsobilo, že dívka upřehla. Naši vinou, dík Bohu to nemí, učinili jsme pro ní vše, seč jsme byli! Jest